~~54~~ ~~138~~ 106ฉ
104

162

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ นางพรพรรณ ธารานุมาศ

เป็น พยาน

สถานีตำรวจ นครบาลชนะสงคราม อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

วันที่ ๑๓ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๙

[illegible]
พล.ต.ท. ~~ชุมพล โลหะชาละ รอง อ.ตร.ฝ.~~ ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง
[illegible]
นาย ~~สุธรรม แสงประทุม~~ กับพวก ผู้ต้องหา

พ.ต.ท.แสวง จิราวัฒน์ รอง ผกก.น.๑๑

ต่อหน้า

สอบสวนที่ สน.สำราญราษฎร์ (กองกำกับการตำรวจนครบาลที่ ๑)

ชื่อ นางพรพรรณ ธารานุมาศ อายุ ๔๐ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทรับ)

รับราชการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๕๙๑ หมู่ที่ ถนนพระสุเมรุ ตำบล บวรนิเวศน์

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน – ชื่อกำนัน โทร. ๒๘๑๖๒๓๗ (บ้าน) ๒๒๑๖๑๑๑ – ๒๕๑ สำนักงาน

อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ชื่อบิดา นายสหัส วัชราภัย ชื่อมารดา นางเชย วัชราภัย

เกี่ยวข้องเป็นอะไรกับคู่กรณี ไม่[illegible] เกี่ยวข้องได้สาบาลตนแล้ว

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าฯขอให้ถ้อยคำด้วยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

ข้าฯสำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๑ แล้วศึกษาต่อได้รับปริญญาครุศาสตร์บัณฑิตเมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๕ แล้วเข้ารับราชการเป็นอาจารย์สอนอยู่ใน มธ.ตั้งแต่ ๑ มิ.ย.๒๕๐๕ ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชาภาษาและวรรณคดีไทยคณะศิลปศาสตร์ ได้ทำการสอนวิชาในสาขานี้หลายวิชา

การศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แบ่งออกเป็นคณะต่างๆ ๗ คณะคือ

๑. คณะศิลปศาสตร์

๒. คณะเศรษฐศาสตร์

๓. คณะรัฐศาสตร์

๔. คณะนิติศาสตร์

๕. คณะสังคมศาสตร์

๖. คณะพาณิชศาสตร์และการบัญชี

๗. แผนกอิสระวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

แต่ละคณะมีตึกเรียนแบ่งแยกกันเป็นเอกเทศ แต่ละคณะมีคณบดีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารและมีหัวหน้าสาขาวิชาหลายสาขา หัวหน้าสาขาวิชาทั้งหมดรวมกันเป็นกรรมการประจำคณะ แต่ละคณะมีอาจารย์สอนจำนวนไม่เท่ากัน เฉพาะในคณะศิลปศาสตร์ที่ข้าฯสังกัดอยู่มีอาจารย์ประจำประมาณ ๑๖๐ คน ส่วนคณะอื่นๆนั้นก็มีจำนวนมาก

การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมีอธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบมหาวิทยาลัยทั้งหมด ปัจจุบัน (ก่อนเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค.๑๙) มี ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ซึ่งข้าฯจำได้ว่า ดร.ป๋วย ฯ ได้เข้ามารับตำแหน่งต่อจากอธิการบดีคนเก่าได้แก่นายสัญญา ธรรมศักดิ์ เมื่อวันที่เท่าใดจำไม่ได้ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ และพ้นจากหน้าที่ไปเมื่อวันที่ ๖ ต.ค.๒๕๑๙ วันที่มีเหตุการณ์จลาจลที่ธรรมศาสตร์ สำหรับนายสัญญา ธรรมศักดิ์ ได้เข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นอธิการบดีก่อนเหตุการณ์วันที่ ๑๔ ต.ค.๑๖ แต่จะเป็นเมื่อใดข้าฯจำไม่ได้ อธิการบดีแบ่งหน้าที่ให้แก่รองอธิการบดีช่วยปฏิบัติหน้าที่เป็นฝ่ายๆ คือ

๑. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ขณะนี้ (ก่อนและหลังวันที่ ๖ ต.ค.๑๙) ได้แก่นางนงเยาว์ ชัยเสรี

๒. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาพื้นฐาน ก่อนเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค.๑๙ ได้แก่ ดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ แต่หลังจากวันที่ ๖ ต.ค.๑๙ แล้วตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการพื้นฐานได้มีคำสั่งของอธิการบดีคนใหม่ได้แก่ ดร.ปรีดี เกษมทรัพย์ ซึ่งได้เข้ามาดำรงตำแหน่งหลังจากเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค.๑๙ ได้สั่งให้ฝ่ายวิชาพื้นฐานรวมกับฝ่ายวิชาการ งานในฝ่ายนี้จึงไปขึ้นอยู่กับรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

๓. รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา ก่อนเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค.๑๙ ได้แก่ นายบรรลือ คงจันทร์ หลังเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค.๑๙ อธิการบดียังไม่ได้แต่งตั้งผู้ใดมาดำรงตำแหน่งโดยท่านจะเป็นผู้บริหารงานเอง

๔. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ก่อนเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค.๑๙ ได้แก่นายเสน่ห์ จามริก หลังเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค.๑๙ คือในปัจจุบันนี้ได้แก่นางอรุณ รัชตะนาวิน

๕. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนาได้แก่นายธงชัย สันติวงษ์ ตำแหน่งนี้ได้มีคำสั่งของอธิการบดีคนปัจจุบันแต่งตั้งขึ้นใหม่หลังเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค.๑๙ ซึ่งแต่เดิมมี ๔ ฝ่าย

แต่เดิมก่อนวันที่ ๑๔ ต.ค.๒๕๑๖ การปกครองนักศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดเป็นรูปสโมสรมีอาจารย์เป็นนายกสโมสร โดยการแต่งตั้งของอธิการบดี และในสโมสรแบ่งเป็นหลายชุมนุมมีอยู่ประมาณ ๑๙ ชุมนุม แต่ละชุมนุมก็มีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาโดยคำสั่งแต่งตั้งของอธิการบดี แต่ละชุมนุมมีนักศึกษาเป็นประธานโดยการเลือกตั้งของสมาชิกในชุมนุมนั้น เลือกกันขึ้นเอง มีหน้าที่บริหารชุมนุมซึ่งไม่มี กิจการเกี่ยวกับการเมืองมีแต่เกี่ยวกับวิชาการและวัฒนธรรม การกีฬา

(๕๐๐,๐๐๐ ผ. โรงพิมพ์ตำรวจ ส.ค. ๒๕๑๘)

ใบต่อคำให้การ นางพรพรรณ ธารานุมาศ พยาน แผ่นที่ ๒

และยังไม่มีการเมืองเข้ามาแทรก

ต่อมาเมื่อต้นปี พ.ศ.๒๕๑๖ ในขณะนั้นมี ดร.อดุลย์ วิเชียรเจริญ เป็นเลขาธิการมหาวิทยาลัยฯและกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ยังเป็นอธิการบดีได้ออกข้อบังคับว่าด้วยการปกครองนักศึกษาขึ้น โดยให้มีองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรียกชื่อย่อว่า อ.ม.ธ. แบ่งออกเป็น

๑. สภานักศึกษา

๒. กรรมการบริหาร องค์การนักศึกษา

สมาชิกของสภานักศึกษาได้จากการเลือกตั้งของนักศึกษาคณะต่างๆมีจำนวน ๖๐ นาย ส่วนองค์การบริหารนักศึกษาประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารและชุมนุมต่างๆของนักศึกษา คณะกรรมการบริหารมีจำนวน ๑๕ นาย มาจากการเลือกตั้งของนักศึกษาเช่นเดียวกัน คณะกรรมการบริหารมีตำแหน่งดังต่อไปนี้

๑. นายกองค์การบริหาร

๒. รองนายกองค์การบริหาร

๓. เลขาธิการ

๔. เหรัญญิก

๕. ประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์

๖. ประธานฝ่ายวิเทศสัมพันธ์

๗. ประธานฝ่ายสถาบันสัมพันธ์

๘. ประธานฝ่ายกีฬา

๙. ประธานฝ่ายวิชาการ

๑๐. ประธานฝ่ายวัฒนธรรม

๑๑. กรรมการอีก ๕ คน ซึ่งอาจดำรงตำแหน่งอื่นตามสมควร

ตำแหน่งดังกล่าวนี้ ข้าฯรู้จักชื่อและรู้จักตัวอยู่ ๒ คน คือนายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ ซึ่งเป็นนายก อมธ. และนายวิเชียร โรจน์วรรณ เป็นประธานสภานักศึกษา ที่ทำการของ อมธ. ~~เป็นตึกสโมสรเก่า~~ ตั้งอยู่ทางด้านทิศเหนือของสนามฟุตบอลล์เป็นที่ประชุมของ อมธ. ~~ชั้นบน ส่วนชั้นล่างเป็นที่ทำงานของชุมนุมต่างๆ/ตึกนี้~~ ที่ทำงานของชุมนุมต่างๆอยู่ที่ตึกโดมและตึกสโมสรชั้นบน

หลังจากที่มหาวิทยาลัยได้ออกข้อบังคับให้การปกครองนักศึกษามีสภานักศึกษาและมีกรรมการบริหาร แล้วก็ปรากฏว่านักศึกษาได้ตั้งพรรคการเมืองขึ้นภายในมหาวิทยาลัยฯ โดยได้รับอนุมัติจากอธิการบดี ซึ่งในขณะนั้นยังอยู่ในสมัยของ ดร.อดุลย์ฯ นักศึกษาได้เริ่มเอาการเมืองภายนอกมหาวิทยาลัยฯเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ก็ไม่ได้ปฏิบัติกิจกรรมทางการเมืองรุนแรงแต่อย่างใด ทางมหาวิทยาลัยฯก็ไม่ได้ห้ามปรามแต่ประการใดจนต่อมาเมื่อคราววันที่ ๙ ต.ค.๒๕๑๖ นักศึกษา มธ.ได้มีบทบาททางการเมืองรุนแรงขึ้น ได้มีการเรียกร้องรัฐธรรมนูญจนถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมรวม ๑๓ คน หลังจากนั้นจึงได้มีการปลุกระดมมวลชนขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๑ ต.ค.๑๖ มีการต่อสู้ทางการเมืองจนถึงวันมหาวิปโยค

พรพรรณ ธารานุมาศ

๑๔ ต.ค.๒๕๑๖ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมานักศึกษาได้หันมาทำกิจกรรมทางการเมืองอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นนักศึกษาก็จะเข้าไปแทรกแซงปลุกระดมมวลชนด้วยทุกครั้ง และมีการตั้งพรรคการเมืองในมหาวิทยาลัย โดยเปิดเผยมี

๑.พรรคพลังธรรม

๒.พรรคพุ่งทอง

๓.พรรคแนวประชา

๔.พรรคธรรมจักร

แนวความคิดทางการเมืองของพรรคทั้ง ๔ เมื่อวันที่ ๑๔ ต.ค.๑๖ พรรคพลังธรรม มีแนวความคิดซ้ายจัด พรรคพุ่งทอง กับพรรคแนวประชา มีแนวความคิดเป็นกลางส่วนพรรคธรรมจักร เป็นฝ่ายขวา หลังจากวันที่ ๑๔ ต.ค.๑๖ พรรคพุ่งทองได้ถูกดึงไปรวมรวมกับพรรคพลังธรรม หลังจากนั้นอีก ๑ ปี พรรคแนวประชาก็ถูกดึงไปรวมกับพรรคพลังธรรมและพรรคพุ่งทอง ซึ่งมีแนวความคิดเป็นฝ่ายซ้ายทั้ง ๓ พรรค ส่วนพรรคธรรมจักรเป็นฝ่ายขวา พรรคธรรมจักรมีเสียงน้อยกว่าภายหลังจึงยุบเลิกไป เพราะเมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิก[สภา]สภานักศึกษาก็ดีเลือกตั้งกรรมการบริหารองค์การนักศึกษาก็ดีพรรคฝ่ายซ้ายได้ใช้กลวิธีโกงในการเลือกตั้งจนได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งทุกครั้ง วิธีโกงคือ ฝ่ายซ้ายจะประกาศปิดหีบลงคะแนนเสียงเลือกตั้งตอนเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. ซึ่งขณะนั้นนักศึกษาส่วนหนึ่งไปหมดแล้วเหลือแต่พวกฝ่ายซ้าย การนับคะแนนก็ใช้วิธีแจกบัตรในหีบลงคะแนนกันในคณะกำมือ เวลาประกาศคะแนนก็ไม่ได้มีการตรวจสอบให้ตรงกับบัตรแล้วแต่ผู้นับคะแนนจะบอกจำนวนคะแนนที่ได้รับเลือกตั้งเอาเอง ตามปกติคะแนนของผู้สมัครเลือกตั้งมีจำนวนไม่มากเช่นมีนักศึกษาประมาณ ๔๐๐๐ คน มีผู้มาลงคะแนนประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ นักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นพลังเงียบไม่สนใจการเลือกตั้งสนใจแต่การศึกษาอย่างเดียวซึ่งตามเนื้อแท้แล้วเป็นผู้นิยมฝ่ายขวา ด้วยเหตุดังกล่าวฝ่ายขวาจึงไม่มีโอกาสชนะ ด้วยเหตุดังกล่าวสมาชิกสภานักศึกษาและกรรมการบริหารองค์การนักศึกษาทั้งหมดจึงเป็นฝ่ายซ้าย การกระทำกิจกรรมต่างๆในมหาวิทยาลัยฯจึงล้วนแต่เป็นเรื่องเผยแพร่สนับสนุนลัทธิคอมมิวนิสต์ทั้งสิ้น และได้จัดขึ้นในระยะติดๆกันแทบทุกสัปดาห์ในหอประชุมใหญ่ มีการโต้วาทีอภิปรายปาฐกถาดนตรีนิทรรศการต่างๆ ก็จัดมีแนวสนับสนุนลัทธิคอมมิวนิสต์เช่นนิทรรศการจีนแดง มีจัดฉายภาพยนต์ ภาพสไลด์ ภาพถ่าย มีหนังสือต่างๆเกี่ยวกับเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์มีทั้งแจกและขายให้ผู้เข้าชมในราคาถูกๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่สนับสนุนว่าการปกครองลัทธิคอมมิวนิสต์ดีทั้งสิ้น มีคนจีนในเมืองไทยเข้าไปชมอย่างแน่นขนัดโดยไม่ได้เก็บค่าผ่านประตู บางครั้งก็จัดนิทรรศการวัฒนธรรมทาส ซึ่งความจริงแล้วเป็นวัฒนธรรมไทยที่ถูกบิดเบือนไปในทางที่ทำให้ประชาชนมองเห็นเป็นสิ่งไม่ดีงาม ทำให้เกิดความอิจฉาริษยาและเกลียดชังในหมู่ประชาชนมีการแสดงเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ของไทยตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหง ก็มีภาพสเก็ตรูปพ่อขุนรามคำแหงคือแสดงแต่มีข้อความว่าในน้ำมีปลาในนามีข้าว ไพร่ฟ้าหน้าใส และเขียนข้อความแย้งว่ามีแต่พ่อขุนรามคำแหงประชาชนไม่มี ในสมัยสมเด็จพระนเรศวรผู้กู้อิสระภาพก็เขียนข้อความบิดเบือนว่าสมเด็จพระนเรศวรพาทหารไปตายเพื่อรักษาราชบัลลังก์ของตัวเอง และในสมัยรัชกาลที่ ๕ ก็เขียนข้อความบิดเบือนว่าเป็นจอมอาชญากรหมายเลข ๑ ไว้ใต้พระบรมฉายาลักษณ์ และในสมัยรัชกาลปัจจุบันมีเขียนภาพ[///]เป็นหญิงแต่งกายชุดพระราชนิยม เขียน

ใบต่อคำให้การ นางพรพรรณ ธารานุมาศ พยาน แผ่นที่ ๓

ข้อความได้ภาพว่ากัดจริตเรียกว่าจุดประจำชาติอันที่จริงเป็นจุดศักดินาคนไทยที่ไหนจะมีปัญญาแต่งได้ และในครั้งต่อมาก็มีการแสดงนิทัศน์การอื่นๆอีกซึ่งล้วนแต่เป็นการแสดงสนับสนุนว่าลัทธิคอมมนิสต์ดีทั้งสิ้น สังคมไทยไม่ดีต้องล้างให้หมด

นายก อมธ. ฝ่ายซ้ายเป็นผู้จัดนิทรรศการดังกล่าวข้างต้นเริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ได้แก่นายธีรพล ตรียะเกษม ในปี พ.ศ.๒๕๑๗ ได้แก่นายวิจิตร ศรีสังข์ และในปี พ.ศ.๒๕๑๘ ได้แก่นายสมาน เลือดวงศ์หัด ซึ่งมีนายปรีชา ผ่องเจริญกุล รองนายกกิจกรรมภายใน และนายประสาน ลิ้มสวัสดิ์ รองนายกกิจกรรมภายนอกเป็นผู้ร่วมจัดนิทรรศการ ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๑๙ ถึงยุคที่นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ เป็นนายก อมธ. นายธงชัย วินิจกุล เป็นรองนายกฝ่ายเศรษฐกิจ ก็ได้จัดนิทรรศการสนับสนุนลัทธิคอมมิวนิสต์และปลุกระดมมวลชนให้ต่อต้านรัฐบาลตลอดมา

ภายหลังวันที่ ๑๔ ต.ค.๑๖ แล้วมีนายเสกสรร ประเสริฐกุล ได้จัดตั้งสหพันธ์นักศึกษาเสรีขึ้นใน มธ. และมีสำนักงานอยู่ที่ตึกโดม นายเสกสรร ฯได้มีการกระทำสนับสนุนนายก อมธ.อยู่เบื้องหลังตลอดมา จนถึงประมาณเดือนสิงหาคม ๒๕๑๘ จึงถูกพวกอาชีวะศึกษาหรือที่เรียกว่านักเรียนอาชีวะบุกเข้ามายึดใน มธ. หลังจากนั้นนายเสกสรรฯก็หายไปและป้ายชื่อสำนักงานสหพันธ์นักศึกษาเสรีก็หายไปด้วย

เหตุที่นักเรียนอาชีวะบุกเข้ายึด มธ. ข้าฯจำได้ว่า ก่อนที่จะถูกบุกยึดเนื่องจากมีการชุมนุมกันที่หอประชุมใน มธ. แต่จะชุมนุมกันด้วยเรื่องอะไรข้าฯจำไม่ได้ ปรากฏว่ามีนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคคนหนึ่งถูกยิงตายใน มธ. จะเนื่องมาจากเหตุใดข้าฯไม่ทราบ เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นเช่นนั้นอาจารย์และนักศึกษาต่างก็วิพากษ์วิจารณ์ว่าอาจจะมีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นเพราะฝ่ายที่ถูกยิงตายจะต้องมีความโกรธแค้นและแก้แค้น รุ่งขึ้นก็มีข่าวว่านักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคจะมาเผา มธ. เป็นการแก้แค้น ได้มีศาสตราจารย์มงคล สิ้นโสภณ คณบดีคณะศิลปศาสตร์ เกรงว่าจะเกิดการปะทะกันขึ้นระหว่างนักศึกษา มธ. กับนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค จึงได้สั่งให้อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ปล่อยนักศึกษากลับบ้านตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ น. ของวันนั้น คณะอื่นๆจึงได้ปล่อยนักศึกษากลับเช่นเดียวกันทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันไม่ให้มีเรื่องลุกลามใหญ่โตซึ่งอาจจะถึงแก่ชีวิตกันขึ้นอีก อาจารย์ส่วนมากเห็นว่าเป็นกระทำที่ดีและถูกต้อง แต่ปรากฏว่านายเสน่ห์ จามริก รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ แสดงความไม่พอใจกล่าวตำหนิศาสตราจารย์มงคล ฯ และในตอนเย็นวันนั้นเองเวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น.เศษ ก็ได้มีกลุ่มนักเรียนอาชีวะจำนวนหลายพันคนบุกเข้ายึดขว้างลูกระเบิดใน มธ. และขว้างปากระจกตามตึกต่างๆเสียหายและมีผู้จะเผาหอประชุมแต่ก็ไม่ทันได้เผา ความเสียหายในครั้งนั้นทางมหาวิทยาลัยฯ มี ดร.ป๋วย ฯ กับพวกคณะได้ตีราคาค่าเสียหายเป็นเงินถึง ๑๐ล้านบาทและได้ขอเบิกเงินมาซ่อมแซมทางรัฐบาลก็ให้ ความจริงแล้วได้มีอาจารย์และผู้อื่นที่เป็นวิศวกรและสถาปนิกได้ตีราคาไม่เกิน ๑ล้านบาท ซึ่งเปรียบเทียบกับความเสียหายเมื่อวันที่ ๖ ต.ค.๑๙ คณะกรรมการตีราคาประมาณ ๒ล้านบาทเศษ ซึ่งความเสียหายในครั้งนี้มากกว่าครั้งเมื่อวันที่ เดือนสิงหาคม ๒๕๑๘ หลายเท่านักแต่ก็ตีราคาประมาณ ๒ล้านบาทเศษ ในครั้งก่อนนั้นรัฐบาลได้จ่ายเงินให้ทาง มธ.ถึง ๑๐ล้านบาทเงินจำนวนดังกล่าวคงจะเหลือจากการซ่อมเป็นจำนวนมาก เสียงอาจารย์พูดวิจารณ์กันว่าอาจจะนำเงินจำนวนที่เหลือ

ไม่ซื้ออาวุธมาสนับสนุนฝ่ายซ้ายที่ชุมนุม หรืออาจจะเบียดบังเอาไปเป็นประโยชน์ทางอื่นซึ่งยังไม่มีใคร
ว่ากล่าวหรือนำเรื่องนี้มาพูดแต่อย่างใด หลังจากที่นักเรียนอาชีวะบุกยึด มธ. ได้ไม่กี่วันก็มีนักศึกษา
ของ มธ. ที่มีความคิดเป็นฝ่ายขวาร่วมด้วยอาจารย์บางคนได้ก่อตั้งกลุ่มฟื้นฟูมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ให้คืนสู่สภาพปกติตามเดิมและได้มีความคิดจะต่อต้านการกระทำของฝ่ายซ้าย ได้ก่อตั้งเป็นรูปพรรคขึ้น
เรียกว่าพรรคโดม ในกลางปี ๒๕๑๘ ได้มีการเลือกตั้งสภานักศึกษาและกรรมการบริหารใหม่เนื่องจาก
คณะเดิมได้ลาออกทั้งหมดเพราะเหตุมหาวิทยาลัยฯถูกเผาการเลือกตั้งในครั้งนั้นพรรคโดมก็เป็นฝ่ายพ่ายแพ้
ฝ่ายซ้ายที่ได้รับเลือกเป็นนายก อมธ. ได้แก่นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ และนายธงชัย วินิจกุล
เป็นรองนายก ชุดใหม่กับชุดเก่าก็คงเป็นกลุ่มเดียวกัน

ความมุ่งหมายทางการเมืองของนักศึกษาฝ่ายซ้ายเท่าที่ข้าฯได้สังเกตจากพฤติการณ์การสนทนา
การแสดงกิจกรรมต่างๆตลอดจนการปิดโปสเตอร์ล้วนแต่ทำให้เห็นว่ามีเจตนาและมุ่งหมายที่จะเปลี่ยน
แปลงระบอบการปกครองจากระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้ไปเป็นระบอบการ
ปกครองแบบคอมมิวนิสต์ โดยมีนักการเมืองและอาจารย์บางคนใน มธ. ให้การสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง
การแสดงออกถึงการนิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ได้กระทำกันโดยเปิดเผยและมีมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆในสมัยที่
ดร. ป๋วย ฯ เป็นอธิการบดีนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นต้นมา โดยจะเห็นได้จากเหตุหลายประการคือ

๑. ปล่อยให้บุคคลภายนอกนำหนังสือเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ เช่นหนังสือชื่อวีรชนปฏิวัติ
เจดีย์วารา สรรนิพนธ์ของเมาเซตุง ชีวทัศน์เยาวชน โฉมหน้าจีนใหม่ และอื่นๆอีกมากมาย
โดยวิธีนำเข้ามาขายภายในมหาวิทยาลัยฯ บางครั้งนักศึกษาก็นำเข้ามาขายเองส่วนมากจะขายที่ใต้ตึก
โดม หน้าประตูท่าพระจันทร์และยังมีการแจกคำแถลงการณ์อยู่เป็นระยะๆ

๒. มีการปิดโปสเตอร์โจมตีรัฐบาลและนักการเมืองฝ่ายขวา หนังสือพิมพ์และสถานีวิทยุ
ที่เป็นฝ่ายขวาแทบทุกวัน

๓. มีการเปิดเพลงคอมมิวนิสต์สากลชื่อแองแตนาชิอองนาล มีแต่ทำนองไม่มีเนื้อเพลงซึ่งเป็น
ทราบทั่วกันว่าเป็นทำนองเพลงคอมมิวนิสต์สากล โดยใช้เป็นเพลงเปิดสถานีวิทยุกระจายเสียงตามสาย
ภายใน มธ. ทุกเที่ยงวัน ปิดเวลาบ่ายโมง ก็ใช้เพลงนี้เปิดก่อนแล้วจึงปิดสถานีและยังมีการขยายเสียง
ทั่ว มธ. มีสถานีส่งอยู่ในตึก อมธ. ซึ่งตามปกติจะมีผู้ที่เป็นฝ่ายซ้ายเท่านั้นเข้าไปในตึกนี้ได้

๔. มีการแสดงละครล้อเลียนการเมืองประณามข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ว่าเป็นฝ่ายศักดินา
และเป็นขุนศึกที่บริเวณลานโพธิ์

๕. มีการพูดปลุกระดมมวลชนเช่นพูดขับไล่ฐานทัพอเมริกา โจมตีค่ายรามสูร โจมตีว่า
รัฐบาลฆ่าชาวไร่ชาวนาและอื่นๆอีกมากเป็นการชี้ทางหรือโน้มน้าวให้ประชาชนมีความเกลียดชังรัฐบาลและฝ่ายขวา
เพื่อให้นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์

เท่าที่ข้าฯสังเกตมีเหตุผลเชื่อว่ามีนายเสน่ห์ จามริก รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการให้การ
สนับสนุนอยู่เบื้องหลังของนิสิตนักศึกษาฝ่ายซ้าย เนื่องจากในขณะที่ ดร. ป๋วย ฯ ไม่อยู่ ตั้งนายเสน่ห์ ฯ
เป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี โดยอ้างว่าตนเองไปต่างประเทศแต่ความจริงไม่ได้ไป มีผู้พบเห็นไป
พูดคุยปลุกระดมประชาชนอยู่ในต่างจังหวัดเช่นพบที่ จว. ชัยนาทบ่อยที่สุด ในระหว่างที่นายเสน่ห์ทำ
หน้าที่รักษาการแทน ดร. ป๋วยฯนี้มักจะมีเหตุการณ์ไม่สงบขึ้นภายใน มธ. จากการกระทำของนักศึกษา

(๕๐๐,๐๐๐ ฝ. โรงพิมพ์ตำรวจ ส.ค. ๒๕๑๘)

ใบต่อคำให้การ ของนางพรพรรณ ธาราบุมาศ พยาน แผ่นที่ ๔

ฝ่ายซ้าย เช่นมีการชุมนุมประท้วงปลุกระดม โดยอาศัยสถานที่ของ มธ. สำหรับนายเสน่ห์ฯ ก็ตีสองหน้าพูดเป็นทำนองว่า จะปรามนักศึกษาเป็นการพูดต่อหน้าอาจารย์ทั้งหลาย แต่เวลาพูดกับนักศึกษาก็พูดเข้าข้างนักศึกษา และข้าฯเคยได้ยินอาจารย์ ภัทรพร สิริกาญจน์ มีความนิยมฝ่ายซ้ายด้วยคนหนึ่งพูดว่านายเสน่ห์ฯเป็นผู้วางแผนอย่างดีให้นักศึกษาฝ่ายซ้ายและมีพฤติการณ์อื่นๆอีกมาก ข้าฯเชื่อว่านายเสน่ห์ ฯกับ ดร.จะต้องมีส่วนร่วมกับกับนักศึกษาฝ่ายซ้ายดังเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้ว

วันนี้ข้าฯให้การยังไม่จบ จะขอให้การต่ออีกในวันพรุ่งนี้ (๑๔ พ.ย.๑๙) เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง.

(ลงชื่อ) นางพรพรรณ ธาราบุมาศ พยาน

(ลงชื่อ) พ.ต.ท. [signature] สอบสวน,อ่าน

(ลงชื่อ) ส.ต.อ. [signature] พิมพ์

พฤติการณ์ของ ดร.ป๋วย ฯ ที่แสดงออกเป็นการสนับสนุนการกระทำของนักศึกษาฝ่ายซ้ายมีดังต่อไปนี้

๑.เริ่มตั้งแต่ ดร.ป๋วยฯเข้ารับตำแหน่งคือตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ เป็นต้นมาจนเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค.๑๙ ดร.ป๋วยฯได้ยินยอมให้นักศึกษาใช้หอประชุมและใช้บริเวณมหาวิทยาลัยฯ เป็นที่ชุมนุมปลุกระดมของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาหลายหนหลายครั้ง ถ้าไม่สนับสนุนแล้วก็มีอำนาจที่จะห้ามโดยออกเป็นคำสั่งและติดต่อเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองมารักษาการณ์ไม่ให้นิสิตนักศึกษาประชาชนเข้ามาชุมนุมในมหาวิทยาลัยฯได้แต่ ดร.ป๋วย ฯมิได้กระทำ มีอยู่ครั้งหนึ่ง~~เคยออกคำสั่ง~~ทางมหาวิทยาลัยฯ เคยออกคำสั่งห้ามไม่ให้มีการชุมนุมใน มธ.แต่ก็เป็นคำสั่งของนายเสน่ห์ จามริก ผู้รักษาการแทน ถึงกระนั้นนักศึกษาก็ยังมีการชุมนุมอยู่แต่ ดร.ป๋วย ฯ ก็ไม่ได้ขอกำลังเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองมาจัดการกับผู้ชุมนุมแต่อย่างใด

๒.ในระยะที่มีความวุ่นวายในมหาวิทยาลัยฯมากเช่นชุมนุมกล่าวหาว่ารัฐบาลฆ่าผู้นำชาวนา ดร.ป๋วยฯได้เรียกประชุมอาจารย์ทั้งมหาวิทยาลัยฯแต่จะเป็นวันเดือนใดข้าฯจำไม่ได้ใน ปี พ.ศ.๒๕๑๘ และ ๒๕๑๙ การประชุมอาจารย์นั้นได้มีอาจารย์หลายคนพูดทักท้วงว่าไม่ควรจะปล่อยให้นักศึกษาวุ่นวายในทางการเมืองมากเกินไป ดร.ป๋วย ฯก็ออกรับแทนว่าเป็นเสรีภาพทางการเมืองของนักศึกษา พวกอาจารย์ได้เสนอว่านักศึกษาและอาจารย์ควรจะวางตัวเป็นกลางแต่ ดร.ป๋วย ฯก็พูดย้ำว่าสมัยนี้เป็นกลางไม่ได้ไม่เป็นซ้ายก็ต้องเป็นขวา เป็นกลางๆไม่ได้และพูดอีกว่าไม่มีใครบังคับนักศึกษาได้ในระยะหลังๆ ดร.ป๋วยฯก็คงปล่อยให้นิสิตนักศึกษามีการกระทำที่เป็นฝ่ายซ้ายได้ตามชอบใจ อาจารย์อื่นไม่มีใครกล้าพูด

๓.เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๑๙ จอมพลประภาส จารุเสถียร ได้เข้ามาในประเทศไทย ได้มีนักศึกษา ส่วนน้อยชุมนุมต่อต้านใน มธ.โดยใช้เครื่องขยายเสียงเปิดเสียงดังรบกวนสมาธินักศึกษาอื่นๆจนไม่สามารถจะเรียนได้และในระยะต่อมาก็ได้มีประชาชนมาร่วมชุมนุมกับนักศึกษาด้วยทั้งมีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยอื่นมาร่วมด้วย จนกระทั่งมีเหตุการณ์ยิงกันตาย เหตุการณ์ในครั้งนี้ ดร.

ต่อวันที่สุดท้ายที่ ตะวันที่

พรพรรณ ธาราบุมาศ

ป๋วย ฯก็ไม่ได้ออกสั่งให้ผู้ชุมนุมหรือขอกำลังของเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองมาจัดการกับพวกชุมนุมแต่อย่างใด

พฤติการณ์เช่นดังกล่าวแล้วแสดงให้เห็นว่า ดร.ป๋วย ฯ มีส่วนสนับสนุนการกระทำของนิสิตนักศึกษาฝ่ายซ้ายอย่างแน่นอน

นอกจากนี้ยังมีอาจารย์ใน มธ.อีกหลายคนที่มีพฤติการณ์สนับสนุนนักศึกษาฝ่ายซ้ายคือ

๑.ดร.ชาญวิทย์ เกษตรศิริ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาพื้นฐานมีอายุไม่ถึง ๓๐ ปี เมื่อประมาณ ๑ ปี มาแล้วใน มธ.ได้มีการเลือกตั้งคณบดีคณะศิลปศาสตร์ ดร.ชาญวิทย์ ฯได้รับเลือกจากบรรดาอาจารย์ใน มธ.ได้คะแนนเพียง ๓ คะแนน จึงไม่สามารถจะเป็นคณบดีได้ แต่ ดร.ป๋วยฯได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายวิชาพื้นฐานแสดงให้เห็นว่า ดร.ป๋วย ฯสนับสนุน ดร.ชาญวิทย์ฯ ซึ่งเป็นฝ่ายซ้ายด้วยกัน ดร.ชาญวิทย์ฯมีหน้าที่สอนวิชาพื้นฐานอารยะธรรมไทย ได้ชักจูงอาจารย์จากมหาวิทยาลัยฯ อื่นเข้ามาสอนวิชาย่อยๆในวิชาพื้นฐานอารยะธรรมไทย ซึ่งอาจารย์ที่เข้ามาสอนนั้นต่างก็มีพฤติการณ์เป็นฝ่ายซ้ายเนื่องจากในขณะที่สอนได้ชี้แนะให้นักศึกษาเห็นถึงความเหลวแหลกของสังคมและอารยะธรรมไทยนับตั้งแต่พระมหากษัตริย์ลงมาจนถึงพวกข้าราชการหาว่าเป็นพวกศักดินาเป็นผู้ที่ทำให้สังคมไทยมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงกัน เช่นวรรณคดีเรื่องพระลอ ก็ชี้ให้เห็นว่าเนื้อเรื่องแสดงให้เห็นถึงความบ้ากามของพระมหากษัตริย์ไทย ซึ่งตรงกับรัชกาลที่ ๕ ที่มีพระสนมกำนัลเป็นจำนวนมาก เหตุที่ข้าฯทราบเนื่องจากมีนักศึกษามาเล่าให้ข้าฯฟังเนื่องจากไม่สามารถจะทนฟังการบรรยายได้นอกจากนี้ ดร.ชาญวิทย์ฯ ยังได้เขียนหนังสือขึ้นหลายเล่มเป็นแบบฉบับกระเป๋ามีข้อความบิดเบือนสังคมไทยในอดีตว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี ข้าฯจะลองไปสืบค้นหาดูถ้าได้หนังสือเหล่านั้นก็จะได้นำมามอบให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ

๒.ดร.ลิขิต ธีระเวคิน เป็นอาจารย์ธรรมดาของคณะรัฐศาสตร์ พฤติการณ์ของอาจารย์ผู้นี้ในขณะประชุมคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยฯจะเป็นคนพูดสนับสนุนนักศึกษาฝ่ายซ้ายและ ดร.ป๋วยฯและเป็นผู้ใช้คำหยาบๆด่ากราดอาจารย์ที่คัดค้านไม่เห็น~~ด้วย~~ด้วยกับการกระทำของนักศึกษาฝ่ายซ้ายและ ดร.ป๋วยฯ ทุกครั้งที่มีการประชุมคณาจารย์

๓.ดร.ทักษ์ เฉลิมเตียรณ ผู้นี้มีพฤติการณ์เช่นเดียวกับ ดร.ลิขิต ฯและเป็นผู้ใส่เกี๊ยะ (รองเท้าไม้แบบจีน) ไปสอนหนังสือและเข้าประชุมคณาจารย์เสมอๆ

๔.อาจารย์จุไรรัตน์ จันทรธำรงค์ เลขาธิการสภาอาจารย์ มีพฤติการณ์สนับสนุนนักศึกษาฝ่ายซ้ายเวลาประชุมคณาจารย์เมื่ออาจารย์ฝ่ายขวาพูดว่านักศึกษาฝ่ายซ้าย อาจารย์จุไรรัตน์ฯจะเป็นคนออกรับแทนและยังเป็นผู้ใกล้ชิดกับ ดร.ป๋วย ฯ ทราบว่าในเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๖ ต.ค.๑๙ เป็นผู้ไปซื้อตั๋วเครื่องบินให้กับ ดร.ป๋วย ฯ หนีออกไปจากประเทศไทย

๕.อาจารย์ ภัทรพร สิริกาญจน์ เป็นอาจารย์สอนวิชาปรัชญาในคณะศิลปศาสตร์ อาจารย์ผู้นี้เป็นผู้ให้ความร่วมมือกับ อมธ.โดยใกล้ชิดและเป็นผู้เขียนโปสเตอร์ต่อต้านต่างๆให้กับนักศึกษาฝ่ายซ้าย เวลาสอนก็ใช้วิธีการอย่างเดียวกับ ดร.ชาญวิทย์ฯ บางครั้งเมื่อนักศึกษาฝ่ายซ้ายจัดนิทัศน์การขึ้น อาจารย์ภัทรพรฯก็เคยขึ้นพูดอภิปรายร่วมกับนักศึกษาฝ่ายซ้ายด้วยครั้งหนึ่งหรือสองครั้งข้าฯจำไม่ได้

๖.อาจารย์วนิดา จิตต์หมั่น ประธานสภาอาจารย์มาหลายสมัยมีพฤติการณ์ไปทางซ้ายอยู่ตลอดเวลาชอบอ้างชื่อคณะอาจารย์ทั้งมหาวิทยาลัยฯไปสนับสนุนการชุมนุมประท้วงของนิสิตนักศึกษา

(๕๐๐,๐๐๐ ผ. โรงพิมพ์ตำรวจ ส.ค. ๒๕๑๙)

58 108 112

ใบต่อคำให้การ ของนางพรพรรณ ธารานุมาศ พยาน แผ่นที่ ๒

และพูดกับอาจารย์หลายคนว่าในหลวงรัชกาลปัจจุบันเป็นผู้ปลงพระชนม์รัชกาลที่ ๘ เป็นการให้ร้ายราชบัลลังก์ และดูหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ บุคคลผู้นี้ได้ลาออกจากตำแหน่งไปเมื่อก่อนเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค.๑๙ ประมาณ ๑ เดือน

๗.อจ.ประนอม สโรชมาน อาจารย์ประจำสาขาจิตวิทยามีพฤติการณ์เคยพูดว่าในหลวงรัชกาลปัจจุบันกับสมเด็จพระบรมราชินีนาถ เป็นการพูดหมิ่นพระบรมเดชานุภาพว่าสองคนนี้เวลาไปไหนทำให้รถติดประชาชนเดือดร้อน และเมื่อเวลาในหลวงกับสมเด็จพระนางเจ้าฯออกเยี่ยมเยียนราษฎรก็พูดว่าราชวงจักรีออกหาเสียง และหาว่าสมเด็จพระบรมราชินีนาถใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเช่นบอกว่าเขาได้ทราบมาจากแพทย์ประจำพระองค์ว่าสมเด็จพระบรมราชินีนาถฯทรงตัดเสื้อผ้าราคาแพงมาก และมักจะสั่งของใช้มาจากต่างประเทศเป็นต้น

๘.อจ.อวยพร มิลินทางกูร เป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชาภาษาไทยในคณะศิลปศาสตร์เวลาสอนก็ปลุกระดมไปด้วยได้มีนักศึกษามาเล่าให้ข้าฯฟังเช่นเดียวกับ ดร.ชาญวิทย์ ฯ และคลุกคลีอยู่กับนักศึกษาฝ่ายซ้ายได้ถูกจับกุมไปเมื่อเหตุการณ์วันที่ ๖ ต.ค.๑๙ ถูกควบคุมตัวอยู่ที่ รร.ตำรวจนครบาลบางเขน และได้มีประกันมา

๙.อจ.สุจิตรา สุดเดียวไกร มีพฤติการณ์แบบเดียวกับ อจ.อวยพร ฯ เป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชาเดียวกันกับ อจ.อวยพร ฯ และได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมไปในวันที่ ๖ ต.ค.๑๙ และได้ประกันตัวมาแล้ว

๑๐.อจ.บรรลือ คงจันทร์ รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษามีหน้าที่ดูแลความประพฤติของนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยฯ แต่ไม่เคยว่ากล่าวการกระทำของนักศึกษาฝ่ายซ้ายเลยกลับเป็นผู้ให้การ นับสนุน มักจะฉีกโปสเตอร์ของนักศึกษาฝ่ายขวาที่คอต้านฝ่ายซ้าย

๑๑. ดร.รังสรร ธนะพรพันธุ์ เป็นอาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ได้เขียนหนังสือทางเศรษฐศาสตร์สนับสนุนการปกครองแบบสังคมนิยมว่าการแก้ไขเศรษฐกิจต้องเป็นแบบคอมมิวนิสต์จึงจะดี ข้าฯไม่เคยอ่านแต่ได้ยินพวกอาจารย์เคยพูดกัน

๑๒.ดร.อภิชัย พันธเสน มีพฤติการณ์ทำนองเดียวกับ ดร.รังสรรฯเขียนตำราสนับสนุนการปกครองแบบลัทธิคอมมิวนิสต์

๑๓.ประคอง เจริญจิตกรรม เป็นเพื่อนนิทของ อจ.อวยพร มิลินทางกูร เป็นลูกมือของ อจ.อวยพร ฯ สั่งให้ทำอะไรก็ทำสอนวิชาภาษาไทยคณะเดียวกับ อจ.อวยพร ฯ

๑๔.อจ.กาญจนี สมเกียรติกุล สอนวิชาประวัติศาสตร์คณะศิลปศาสตร์ มีพฤติการณ์สนอหนังสือปลุกระดมในทำนองเดียวกับ ดร.ชาญวิทย์ ฯ เคยนำภาพเปลือยของสมเด็จพระบรมราชินีนาถ มาให้อาจารย์ที่เป็นเพื่อนของเขาดู ได้มีอาจารย์ชนิษฐา จำนามสกุลไม่ได้มาเล่าให้ข้าฯฟังและบอกว่าภาพเปลือยนั้น อจ.กาญจนี ฯพูดว่าในหลวงทรงถ่าย แต่อาจารย์ฝ่ายขวาไม่เชื่อฯว่าเป็นภาพตัดต่อ

๑๕.อาจารย์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์

พรพรรณ ธารานุมาศ

เคยพูดสนับสนุนในที่ประชุม การกระทำของนักศึกษาฝ่ายซ้ายและ ดร.ป๋วย ฯ ในที่ประชุมคณาจารย์ว่านักศึกษาและ ดร.ป๋วย ฯ ได้เดินถูกทางแล้วให้ช่วยกันสนับสนุนและการเปลี่ยนแปลงสังคมของไทยจะสำเร็จได้จะต้องอาศัยความรุนแรงและต้องทำโดยเร็วมัวช้าอยู่ไม่ได้

อาจารย์ที่มีพฤติการณ์สนับสนุนนักศึกษาฝ่ายซ้ายอย่างรุนแรงยังมีอีกแต่ข้าฯจำชื่อไม่ได้ ซึ่งมีการเคลื่อนไหวติดต่อกันอย่างคึกคักใน มธ.ในขณะนี้ ด้วยความรู้สึกของอาจารย์ฝ่ายขวาเห็นว่า ถ้าทางรัฐบาลไม่จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดไปให้เด็ดขาดอาจจะเกิดเหตุการณ์รุนแรงกว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๖ ต.ค. ๑๙ เมื่อถึงคราวเปิดภาคการศึกษาต่อไป ที่ข้าฯยืนยันดังกล่าวแล้วข้าฯได้มีความวิตกและห่วงใยสถานการณ์บ้านเมืองอยากจะให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหาทางปราบปรามเป็นการตัดไฟแต่ต้นลม

ขอย้อนให้การถึงเหตุการณ์ก่อนวันที่ ๑๔ ต.ค. ๑๖ ซึ่งเป็นต้นเหตุที่จะชักนำมาสู่เหตุการณ์หลังวันที่ ๑๔ ต.ค. ๑๖ จนถึงวันที่ ๖ ต.ค. ๑๙ ดังนี้

ข้าฯจำได้ว่าก่อนเกิดเหตุการณ์ในวันที่ ๑๔ ต.ค. ๑๖ ซึ่งเรียกว่าวันมหาวิปโยคประมาณ ๗ วัน ได้มีกลุ่มเรียกร้องรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาและประชาชนได้ออกแจกใบปลิวเรียกร้องรัฐธรรมนูญจากรัฐบาลซึ่งจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี จอมพลประภาส จารุเสถียร เป็นรองนายกรัฐมนตรี ได้มีนักศึกษานิสิตและประชาชนถูกจับประมาณ ๑๓ คนที่ข้าฯจำชื่อได้มี อจ.ทวี หมื่นนิกร เป็นอาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มธ. นายธีรยุทธ บุญมีประธานของสโมสรนิสิตจุฬา ฯ นายไขแสง สุกใส ประชาชน นอกนั้นข้าฯจำไม่ได้ ต่อมาในวันรุ่งขึ้นจากที่ถูกจับกุมได้มีนิสิตนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆและประชาชนเข้ามาชุมนุมกันอยู่ใน มธ.หลายหมื่นคน มีนายเสกสรร ประเสริฐกุล นางสาวเสาวณี ลิ้มมานนท์ นางสาวจีรนันท์ พิตรปรีชาเป็นผู้ขึ้นกล่าวโจมตีและเรียกร้องจากรัฐบาลให้ปล่อยบุคคลที่ถูกจับกุม และการแสดงละครล้อเลียนรัฐบาลหลายประการ มีนายสมบัติ ธำรงธัญญวงศ์ เป็นเลขาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา ทำหน้าที่ติดต่อกับรัฐบาลโดยยื่นข้อเรียกร้องเป็นลายลักษณ์อักษรให้รัฐบาลปล่อยตัวผู้ถูกจับภายในวันที่ ๑๓ ต.ค. ๑๖ ไม่เกินเวลา ๑๒.๐๐ น. ถ้าหากรัฐบาลไม่ยอมปล่อยผู้ชุมนุมจะพากันเดินขบวนคัดค้านและต่อต้านรัฐบาลการชุมนุมใน มธ. ได้มีเรื่อยมาจนถึงวันที่ ๑๓ ต.ค. ๑๖ โดยได้รับการสนับสนุนจากนิสิตนักศึกษาประชาชนมากขึ้นเป็นจำนวนแสน ครั้นถึงเวลา ๑๒.๐๐ น. รัฐบาลไม่ยอมปล่อยผู้ชุมนุมจึงได้เริ่มเดินขบวนออกจาก มธ. เมื่อเวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น. มีอาจารย์ใน มธ. ส่วนมาให้การสนับสนุน และข้าฯเองเห็นว่าเป็นการถูกต้องแต่ก็ไม่ได้ร่วมเดินขบวนด้วย ผู้ชุมนุมได้พากันเดินขบวนไปชุมนุมกันที่พระบรมรูปทรงม้า จนถึงเวลาค่ำ รัฐบาลจึงประกาศยอมปล่อยนักศึกษาและประชาชนทั้ง ๑๓ คน ข้าฯได้ทราบว่านายสมบัติ ฯ ได้ประกาศให้ผู้ชุมนุมสลายตัวที่ลานพระบรมรูปทรงม้าและได้มาประกาศให้ผู้ชุมนุมที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตยทราบว่า รัฐบาลได้ยอมปล่อยผู้ถูกจับกุมตามข้อเรียกร้องแล้ว ขอให้ผู้ชุมนุมสลายตัวเลิกการชุมนุม นิสิตนักศึกษาประชาชนส่วนใหญ่ได้เลิกชุมนุม แต่ยังมีนักศึกษาส่วนน้อยที่นายเสกสรร ฯคุมขบวนอยู่ไม่ยอมเลิกชุมนุมแล้วก็ได้พากันเดินขบวนไปชุมนุมต่อที่บริเวณประตูวังจิตรลดาตรงข้ามประตูทางเข้าสวนสัตว์ดุสิต จนถึงตอนเช้าก็ไม่ยอมเลิกและได้มีรถยนต์ ๒ แถวติดเครื่องขยายเสียงประกาศชักชวนให้นิสิตนักศึกษาประชาชนไปร่วมชุมนุมกับพวกของนายเสกสรร ฯ อีกด้วย

(๕๐๐,๐๐๐ ผ. โรงพิมพ์ตำรวจ ส.ค. ๒๕๑๙)

ใบต่อคำให้การ ของนางพรพรรณ ธารานุมาศ พยาน แผ่นที่ ๖

แต่ตอนประมาณ ๐๖.๐๐ น. ข้าฯได้ยินทางวิทยุไม่ทราบว่าสถานีไหนได้ออกอากาศให้ประชาชนทราบ
ว่าผู้ชุมนุมนายเสกสรรฯได้พยายามจะพาขบวนผู้ชุมนุมเข้าไปในพระราชวังจิตรลดา แต่ได้ได้ถูกเจ้าหน้าที่
ตำรวจขัดขวางและตีตกน้ำ มีผู้บัญชาการตำรวจนครบาล พล.ต.ท. มนต์ชัย พันธ์คงชื่น เป็นผู้สั่งการ
และมีนักศึกษาบางส่วนได้เข้าไปในบริเวณพระราชวังจิตรลดาได้ และได้ทราบว่านายเสกสรรฯได้เข้า
ไปอยู่ในบริเวณพระราชวังจิตรลดากับผู้ชุมนุมด้วย เหตุการณ์กลับทวีความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจาก
นิสิตนักศึกษาประชาชนบางส่วนไม่เข้าใจถึงสถานการณ์ที่แท้จริงเนื่องจากมีนางสาวเสาวณี ฯกับพวก
ใช้รถยนต์ ๒ แถววิ่งประกาศไปตามถนนต่างๆผ่านหน้าบ้านข้าฯได้ยินพูดว่าตำรวจได้ยิงนักศึกษาตายไป
๒ คนแล้ว เป็นการปลุกให้ประชาชนโกรธเคืองรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้พากันมาร่วมชุมนุมมาก
ขึ้นเหตุการณ์ก็เป็นไปอย่างที่ผู้ชุมนุมต้องการในวันที่ ๑๔ ต.ค.๑๖ นั้นได้มีเหตุการณ์นักศึกษาประชาชน
มาร่วมชุมนุมเป็นแสนๆคนในถนนราชดำเนินตั้งแต่ลานพระบรมรูปทรงม้าจนถึงสนามหลวง และได้มีการ
ใช้อาวุธปืนยิงกันระหว่างประชาชนนิสิตนักศึกษากับเจ้าหน้าที่ตำรวจทหาร ตั้งแต่ตอนบ่ายและมีการ
จุดเผาตึก กตป. กรมประชาสัมพันธ์ และตึกสลากกินแบ่งรัฐบาล ในวันนั้นตอนประมาณ ๑๖.๐๐น.
ขณะที่ข้าฯยืนอยู่หน้าบ้านอยู่ที่ถนนพระสุเมรุใกล้ๆกับเฉลิมไทย ในถนนพระสุเมรุนิสิตนักศึกษาได้ยึดถนน
นั้นทั้งสายและได้เห็นรถยนต์เก๋ง ๒ คัน จำยี่ห้อไม่ได้สีนวลคล้ายกัน ๒ คัน ได้จอดอยู่ข้างถนนฝั่งเดียวๆ
กันตรงหน้าบ้านข้าฯและได้แล่นเอาอาวุธปืนยาวออกมาแจกนิสิตนักศึกษาประชาชนหลายกระบอกไม่ทราบ
ว่าเป็นปืนชนิดใด เมื่อแจกหมดแล้วรถทั้ง ๒ คัน นั้น ก็ไปนำอาวุธปืนมาแจกตรงที่เดิมอีกหลายเที่ยว
จนถึงเวลาค่ำ เมื่อถึงเวลาค่ำได้มีนิสิตนักศึกษายึดรถพยาบาลมาจอดไว้ที่หน้าบ้านข้าฯ ๒ คัน แล้ว
ผู้ที่อยู่บนรถก็ลงมาปรึกษาอะไรกันข้าฯไม่ทราบเพราะข้าฯยืนดูอยู่บนบ้านชั้น ๒ ซึ่งอยู่ติดกับถนน
ตรงที่รถพยาบาลจอด เมื่อปรึกษากันเสร็จแล้วตอนนั้นเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. เศษก็เห็นรถพยาบาล
ทั้งสองคันเปิดสัญญาณครวญครางแล่นออกไปทางถนนราชดำเนินออกไปทางเฉลิมไทย ทำทีว่าบรรทุก
คนเจ็บแต่ความจริงไม่มีคนเจ็บ และในตอนกลางคืนของวันที่ ๑๔ ต.ค.๑๖ ข้าฯได้ยินเสียงปืนยิง
กันตลอดเวลามาจากหลายด้าน และเห็นมีคนพยายามใช้คบเพลิงเผาสะพานผ่านฟ้าแต่ไม่สำเร็จ
ข้าฯเข้าใจว่าคงจะถูกเจ้าหน้าที่ที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลยิงตาย ในคืนนั้นได้ยินเสียงปืนยิงต่อสู้
กันตลอดคืนทั้งมาจากหลายด้าน และได้ยินมากที่สุดด้านกองบัญชาการตำรวจนครบาล รุ่งขึ้นวันที่ ๑๕
ต.ค.๑๖ กองบัญชาการตำรวจนครบาลก็ถูกนิสิตนักศึกษาประชาชนเผาเมื่อเวลา ประมาณ ๑๓.๐๐ น
ไหม้หมด

ข้าฯได้ทราบทางวิทยุประกาศให้ทราบว่าจอมพลถนอม และจอมพลประภาส ฯและพันเอก
ณรงค์กิตติขจร ได้ยอมเดินทางออกจากประเทศไทย ในตอนค่ำของวันที่ ๑๔ ต.ค.๑๖ และตั้งนายสัญญา
ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี สืบแทน และในวันที่ ๑๕ ต.ค.๑๖ รัฐบาลได้ประกาศตั้งพล.อ.
กฤษณ์ สีวะรา เป็นผู้รักษาความสงบ และประกาศห้ามมิให้ประชาชนออกนอกบ้าน เหตุการณ์คลี่
คลายไปในทางสงบและดีขึ้น

เท่าที่เหตุการณ์ดังกล่าวผ่านมาข้าฯได้นึกรู้ว่าการกระทำของนิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะของ

พรพรรณ ธารานุมาศ

111 115

พวกกลุ่มของนายเสกสรร ฯ ที่เข้าไปในวังสวนจิตรลดา นั้น ไม่ใช่เป็นการเรียกร้องรัฐธรรมนูญเสียแล้ว ข้าฯเข้าใจว่าคงจะมีเจตนาไม่ดีต่อราชบัลลังก์ คงจะมีแผนล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นแน่ เนื่องจากเพราะเหตุว่ารัฐบาลก็ได้ยอมปล่อยตัวผู้ถูกจับกุมตามข้อเรียกร้องแล้ว นายสมบัติ ฯ เลขาธิการศูนย์ฯก็ได้ประกาศให้สลายตัวแล้ว เหตุการณ์ก็น่าจะยุติลงแค่นั้น แต่นายเสกสรร ฯกลับเป็นผู้นำเดินขบวนต่อไปอีกดังที่ข้าฯให้การมาแล้ว ในตอนที่นายเสกสรรฯนำขบวนกำลังผ่านสะพานผ่านฟ้าในตอนวันที่ ๑๓ ต.ค.๑๖ ตอนเย็น ข้าฯได้เห็นนายเสกสรรฯยืนบนหลังคารถยนต์บรรทุกประกาศทางเครื่องขยายเสียงให้~~พวกแหน~~ห่วงเห็น ว่าวันนี้จะเป็นวันชัยชนะของประชาชนแล้ว และได้พูดซ้ำซากหลายหนหลายครั้งพร้อมกับพูดเรื่องอื่นอีกหลายอย่าง ข้าฯมาคิดขึ้นได้ว่า คำว่าชัยชนะของประชาชนเป็นสำนวนของพวกนิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ใช้เป็นประจำ ข้าฯกับคนในบ้านจึงไม่พอใจการที่นายเสกสรรฯพาพรรคพวกบุกเข้าไปในวังจิตรลดา เชื่อว่าเป็นเจตนาที่กระทำมิดีต่อราชบัลลังก์ ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะพาขบวนเข้าไปในวังจิตรลดา หลังจากนั้นมาข้าฯได้พบกับอาจารย์คนอื่นๆใน มธ. และได้เล่าพฤติการณ์ของนายเสกสรรฯกับพวกให้ฟังกันต่างก็ลงความเห็นว่านายเสกสรร ฯกับพวกคงจะมีเจตนาร้ายต่อราชบัลลังก์ จึงคอยสังเกตุความเคลื่อนไหวของพวกนิสิตนักศึกษาตั้งแต่นั้นมา และได้เห็นพฤติการณ์ของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาในเวลาต่อมาดังที่ข้าฯให้การมาแล้ว และได้เห็นชัดเมื่อศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาใช้หอประชุมใหญ่จัดนิทัศน์การจีนแดง ข้าฯกับอาจารย์อื่นๆจึงทราบแน่ชัดว่าศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาต้องการจะเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองของประเทศไทยไปสู่ระบบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ ซึ่งก็มี ดร.ป๋วย ฯ และอาจารย์อื่นๆดังกล่าวมาแล้วให้การสนับสนุน หลังจากนั้นก็ได้มีเหตุการณ์ไม่สงบเกิดขึ้นในบ้านเมืองเป็นประจำและมักจะเริ่มก่อตัวขึ้นที่ใน มธ. มีการยุยงให้ชาวนา กรรมกร เดินขบวน ยุให้คนงานของบริษัทฯ โรงแรม หยุดงานยุให้กรรมกรของโรงงานต่างๆหยุดงาน ซึ่งทุกครั้งจะต้องมีนิสิตนักศึกษาเข้าไปแทรกแซงอยู่ด้วยเสมอ เป็นการปลุกระดมให้ประชาชนหันไปนิยมการปกครองระบอบแบบคอมมิวนิสต์ พวกนิสิตนักศึกษาได้ส่งคนออกไปปลุกระดมประชาชนในชนบทให้หันมานิยมการปกครองแบบคอมมิวนิสต์

สำหรับตัวข้าฯกับอาจารย์อื่นๆก็ได้เริ่มทำการต่อต้านการกระทำของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา อมธ.และ ดร.ป๋วย ฯกับพวกตลอดมาโดยวิธีปลุกระดมให้นักศึกษาในขณะสอนให้นักศึกษาให้เห็นว่าการแก้ไขสังคมไทยไม่จำเป็นต้องใช้ความรุนแรง และชี้ให้เห็นว่าสังคมของไทยนั้นดีอยู่แล้วไม่ควรจะเปลี่ยนแปลงเป็นระบบคอมมิวนิสต์ และได้ออกเอกสารเป็นใบปลิวมีข้อความต่อต้านชี้ให้เห็นเล่ห์เหลี่ยมของพวกฝ่ายซ้ายและอย่าได้หลงเชื่อให้ช่วยกันต่อต้าน และให้ยึดสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เป็นหลัก นายเสน่ห์ จามริก ได้พยายามหาตัวผู้ที่ทำเอกสารต่อต้านและก็จับใครไม่ได้ เอกสารต่อต้านนี้ได้พิมพ์ออกมาหลายครั้งข้าฯจะได้นำมามอบให้พนักงานสอบสวนต่อไป เหตุการณ์ของบ้านเมืองได้วุ่นวายเรื่อยมาจนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๑๙ จอมพลประภาส จารุเสถียร ได้กลับเข้ามาในประเทศไทย พวกศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาก็ได้ถือโอกาสปลุกระดมให้ประชาชนให้ช่วยกันขับไล่ให้ออกไปนอกประเทศ ข้าฯเข้าใจว่าพวกนิสิตนักศึกษาฝ่ายซ้ายคงมีความกลัวว่าทหารจะทำการปฏิวัติโดยมีจอมพลประภาส ฯเป็นหัวหน้าเพื่อจะดึงอำนาจการปกครองประเทศไปอยู่ในอำนาจของทหารอย่างเดิมอีก ก ดังที่ข้าฯได้ให้การมาแล้ว

ใบต่อคำให้การ ของนางพรพรรณ ธารานุมาศ พยาน แผ่นที่ ๗

ต่อมาในวันที่ ๑๙ ก.ย.๒๕๑๙ ได้ทราบจาก[illegible]คนพูดกันว่าจอมพลถนอม กิตติขจร
ได้เดินเข้ามาในประเทศไทย และอุปสมบทอยู่ที่วัดบวรนิเวศน์แล้ว หลังจากนั้นใน มธ. ยังไม่มีปฏิกิริยา
ต่อต้านจอมพลถนอม ฯ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีใครสนใจเพราะต่างเตรียมตัวดูตำราเพื่อเตรียมตัวสอบไล่
ซึ่งจะมีขึ้นตามประกาศของมหาวิทยาลัยฯในวันที่ ๓ ต.ค.๒๕๑๙ เป็นวันเริ่มสอบไล่ประจำภาคต้น
วันแรก ครั้นถึงวันที่ ๓ ต.ค.๑๙ ทางมหาวิทยาลัยฯก็ได้จัดให้มีการสอบไล่ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ –
๑๒.๐๐ น. เหตุการณ์ยังปกติอยู่ พอถึงเวลา ๑๒.๐๐ น. หมดเวลาสอบของนักศึกษาเมื่อทุกคนออก
จากห้องสอบแล้วข้าฯได้เห็นโปสเตอร์ใหญ่เขียนไว้ปิดไว้ที่ทางประตูทางออกด้านท่าพระจันทร์มีข้อความ
ว่างดสอบต่อต้านถนอม และมีโปสเตอร์มีข้อความต่อต้านอื่นๆอีกปิดไปทั่วที่ต่างๆ และที่ลานโพธิ์มี
โต๊ะหมู่บูชา มีพระพุทธรูปองค์ใหญ่มาตั้งไว้มีญาติของวีรชน ๑๔ ต.ค.๑๖ มาประมาณ ๗ – ๘ คน
มานั่งอดอาหารอยู่ลานโพธิ์และมีโปสเตอร์ของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาสนับสนุนการอดอาหารของญาติ
วีรชน และมีนักศึกษา[illegible] ๒ คน คนหนึ่งชื่อนายกิตติศักดิ์ ปกติ อีกคนหนึ่งข้าฯจำไม่ได้ได้เข้า
ร่วมอดอาหารด้วย เมื่อนักศึกษา ที่เข้าสอบไล่ได้เห็นโปสเตอร์งดสอบไล่จึงเกิดระส่ำระสายถามกัน
วุ่นวายไปหมดว่าจะสอบหรือไม่สอบ ข้าฯและอาจารย์อื่นๆได้ช่วยกันชี้แจงว่ามีการสอบแน่ แต่นักศึกษา
ไม่ยอมเชื่อเชื่อโปสเตอร์มากกว่า ครั้นต่อมาเวลา ๑๒.๐๐ น. ได้มีการสอบไล่อะไรจำไม่ได้มี ๑
วิชา มีนักศึกษาเข้าสอบจำนวน ๖๐ คน ไม่ได้เข้าสอบ ๔๐ คน ซึ่งข้าฯได้มาทราบในวันที่ ๔ ต.ค.๑๙
ตอนบ่ายเพราะวันที่ ๔ ต.ค.๑๙ ตอนเช้าไม่มีการสอบเนื่องจากได้ยินอาจารย์หลายคนพูดปรึกษากัน
ว่าจะทำอย่างไรกับนักศึกษาที่ขาดสอบ จะไปลงโทษว่าเจตนาจะขาดสอบทั้งหมดก็ไม่ได้ มีผู้เห็นว่า
นักศึกษาที่ชุมนุมประท้วงที่ลานโพธิ์ได้ขัดขวางนักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่ให้เข้าห้องสอบ และบางคนก็ใช้
กำลังจับมือดึงให้ไปร่วมชุมนุมที่ลานโพธิ์เป็นการบังคับเพื่อไม่ให้นักศึกษาที่จะเข้าสอบไม่ได้สอบไล่
แต่ในวันที่ ๓ ต.ค.๑๙ ผู้ชุมนุมไม่ได้ใช้เครื่องขยายเสียงเปิดเสียงดัง การสอบไล่ในวันที่ ๓ ต.ค.๑๙
ของผู้ที่เข้าห้องสอบได้จึงทำการสอบได้ตามปกติ เหตุที่ข้าฯไม่เห็นเหตุการณ์ในตอนบ่ายวันที่ ๓
ต.ค.๑๙ ผู้จะเข้าสอบได้ถูกฝ่ายชุมนุมปิดประตูไว้ไม่ให้เข้าสอบและใช้กำลังบังคับให้ไปร่วมชุมนุม
ดังให้การมาแล้วนั้นก็เนื่องจากข้าฯเลิกคุมสอบตอน ๑๒.๐๐ น. แล้ว ข้าฯไม่มีหน้าที่คุมสอบในตอนบ่าย
ข้าฯจึงได้กลับ ไปดูการชุมนุมขบวนการนวพลที่สนามไชย และก็ไม่ได้กับมาใน มธ.อีก ได้กลับบ้านเลย
ต่อมาในวันที่ ๔ ต.ค.๑๙ เวลาประมาณ ๐๙.๐๐ น.เศษ ข้าฯได้โทรศัพท์เข้าไปถามใน มธ.
เสมียนบอกว่าไม่มีอะไร แล้วข้าฯก็[illegible]อยู่ที่บ้านได้มีอาจารย์จารุวรรณ สินธุโสภณ
มาปรึกษากันเกี่ยวกับเรื่องข้าฯกับพวกจะออกใบปลิวต่อต้านการชุมนุมของนิสิตนักศึกษา อย่างไรดี
เนื่องจากเชื่อว่าคงจะมีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นอีก เช่นเดียวกับการต่อต้านจอมพลประภาสฯ
ที่ผ่านมาแล้ว ครั้นพอเวลาประมาณ ๑๒.๓๐ น.เศษ ข้าฯกับอาจารย์จารุวรรณ ฯจึงได้พากันไป
ที่ มธ. เพื่อจะคุมการสอบไล่ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. เมื่อไปถึงที่บริเวณลานโพธิ์มีคน
ชุมนุมกันอยู่เป็นจำนวนมากประมาณ ๕๐๐ คน และใช้เครื่องขยายเสียงเปิดเสียงดังมากขณะนั้นมีการ
แสดงละครล้อเลียน ข้าฯเห็นผู้แสดงแต่งเป็นพระภิกษุห่มจีวรสีแดง ถือปืนใส่วิกหัวโล้น

พรพรรณ ธารานุมาศ

เป็นปืนเด็กเล่น ทำทีเป็นยิงกราด และมีคนแสดงเป็นว่าถูกยิงตายทั้งชาย – หญิง นอนอยู่ที่พื้นเห็นมีเอาสีแดงทาตามตัว และที่พื้นดิน ข้าฯยืนดูอยู่ประมาณไม่ถึง ๕ นาที ก็ต้องหากันขึ้นไปบนตึกศิลปศาสตร์ซึ่งอยู่ติดกับลานโพธิ์เพื่อจะควบคุมการสอบไล่ ต่อจากนั้นได้บอกนักศึกษาให้เข้าห้องสอบ นักศึกษาบางคนยืนดูเฉยไม่เข้าห้องสอบเนื่องจากผู้ชุมนุมประกาศทางเครื่องขยายเสียงว่าไม่ให้เข้าห้องสอบ ทางสภานักศึกษาจะรับผิดชอบผู้ที่ไม่ได้เข้าสอบเอง ในขณะเดียวกันทางหน่วยประชาสัมพันธ์ ของมหาวิทยาลัยก็กระจายโดยประกาศทางเครื่องขยายเสียงให้นักศึกษาเข้าสอบ ถ้าใครไม่เข้าสอบจะถือว่าสอบตก การประกาศดังกล่าวนั้น ได้ประกาศหลายครั้งหลายหน ฝ่ายชุมนุมก็ประกาศไม่ให้เข้าห้องสอบจึงได้เกิดเปิดเครื่องขยายเสียงดังแข่งกันทำให้ผู้ที่เข้าไปในห้องสอบแล้วกับผู้ที่ยังไม่ได้เข้าห้องสอบเกิดความระส่ำระสายเนื่องจากต่างฝ่ายต่างเปิดเครื่องขยายเสียงดังแข่งกัน และมีข้อความตรงกันข้ามไม่รู้จะเชื่อฝ่ายไหน เนื่องจากฝ่ายชุมนุมได้ใช้นามสภานักศึกษา ทางมหาวิทยาลัยฯก็ใช้คำสั่งของมหาวิทยาลัย ในขณะเดียวกันนั้นเองได้มีฝ่ายชุมนุมขึ้นไปบนตึกชั้นล่างและชั้น ๑ ,๒ หลายคนคอยกันไม่ให้นักศึกษาเข้าสอบอยู่ที่หน้าประตูห้องสอบ ส่วนอาจารย์ที่มีหน้าที่ควบคุมสอบแต่ละชั้นก็มาช่วยกันดึงนักศึกษาเข้าห้องสอบ จึงต่างฝ่ายต่างก็ดึงแย่งกัน ผลที่สุดฝ่ายอาจารย์ได้ดึงนักศึกษาที่จะสอบไล่เข้าห้องสอบได้บ้างเป็นบางคน แต่บางคนก็มีความกลัวได้หนีกลับบ้านก็มี ผู้ที่เข้าห้องสอบได้แล้วพวกอาจารย์ได้ปิดประตูเพื่อป้องกันมิให้พวกชุมนุมมาก่อกวนและป้องกันเสียงรบกวนได้บ้าง จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๔.๓๐ น. ดร.ป๋วยฯ จึงได้มายังที่ชุมนุมและสั่งให้เลิกใช้เครื่องขยายเสียง ตัว ดร.ป๋วยฯก็ไม่ได้ใช้เครื่องขยายเสียงได้พูดกับนักศึกษาอยู่เป็นเวลานาน ถูกพวกนักศึกษาที่ชุมนุมอยู่โห่ขับไล่ ต่อจากนั้นสักครู่หนึ่ง ดร.ป๋วยฯก็เดินออกไปจาก มธ. และได้สั่งให้ภารโรงเก็บเครื่องขยายเสียงและลำโพงไปตาม ดร.ป๋วย ฯไป ส่วนนักศึกษาได้ชุมนุมกันต่อไป จนกระทั่ง ๑๕.๐๐ น.การสอบไล่จึงได้เริ่มเนื่องจากไม่มีเสียงรบกวนจากเครื่องขยายเสียง และต่อมาเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น.พวกชุมนุมได้พากันออกไปชุมนุมที่สนามหลวง การสอบไล่ในวันนั้น นักศึกษาที่เข้าสอบได้ตอบปัญหาของข้อสอบอยู่จนถึงเวลา ๑๖.๓๐ น.ทุกคนก็ส่งกระดาษสอบ ข้าฯได้ทราบภายหลังว่าจำนวนผู้ที่ไม่ได้เข้าสอบไล่ในวันนั้นประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ที่ได้เข้าสอบ จำนวนของนักศึกษาที่จะต้องสอบไล่ในวันนั้นมีจำนวนทั้งหมดประมาณ ๑๘๐๐ คน หลังจากนั้นข้าฯก็กลับบ้าน และในวันเดียวกันนั้นเองเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น.ได้ทราบประกาศทางโทรทัศน์ช่องไหนข้าฯจำไม่ได้ ประกาศให้ทราบว่าทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ประกาศปิดมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่ ๕ ต.ค.๑๙ เป็นต้นไป ส่วนการสอบไล่นั้นเข้าใจว่าต้องเลื่อนไป จนกว่าทางมหาวิทยาลัยจะกำหนดสอบใหม่ และข้าฯได้ฟังข่าวจากทางสถานีวิทยุยานเกราะเพื่อทราบความเป็นไปของสถานการณ์บ้านเมืองตลอดทั้งคืน จนถึงเวลาประมาณ ๐๕.๐๐ น.ของวันที่ ๖ ต.ค.๑๙ ได้ยินวิทยุยานเกราะออกข่าวว่านิสิตนักศึกษาที่ชุมนุมใน มธ. ได้ยิงปืน ออกมาถูกประชาชนบาดเจ็บหลายคนและเร่งเร้าให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไป จนกระทั่งต่อมาเวลาประมาณ ๐๘.๐๐ น.เศษ จึงได้ทราบทางวิทยุยานเกราะว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าไปใน มธ.และได้ยิงต่อสู้กับนิสิตนักศึกษาที่ใน มธ. ต่างฝ่ายต่างได้รับบาดเจ็บและตาย และจนกระทั่งต่อมาเวลาประมาณ ๑๐.๐๕น.เศษ นิสิตนักศึกษาที่ชุมนุมได้ยอมแพ้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมไปเป็นจำนวนมาก หลังจากนั้นข้าฯก็ไม่ทราบเหตุการณ์อะไรอีก [illegible]

ในวันที่ ๕ ต.ค.๑๙ เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น.เศษ ข้าฯได้เห็นภาพแสดงการแขวนคอ

(๕๐๐,๐๐๐ ม. โรงพิมพ์ตำรวจ ส.ค. ๒๕๑๘)

๑๑ ~~๑๑๙~~ ~~๑๑๔/๒~~
118

๖

ใบต่อคำให้การ ของนางพรพรรณ ธารานุมาศ พยาน แผ่นที่ ๓

ในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสและหนังสือพิมพ์ดาวสยาม ผู้ถูกแขวนคอใบหน้า/เหมือน/คล้ายและ

เครื่องแต่งตัวเหมือนกับสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สำหรับเครื่องแต่งตัวเหมือนกับเครื่องแบบนักเรียน

๗ นายร้อยของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชตอนที่/เสด็จทรงฝึกโดดร่ม ที่ ร.ร.นายร้อยดรันทรูน ประเทศ

ออสเตรเลีย ซึ่งข้าฯเคยเห็นทางหน้าหนังสือพิมพ์และทางโทรทัศน์มาก่อน การแสดงนั้น เท่าที่ข้าฯดู

ในภาพหนังสือพิมพ์การแสดงแขวนคอที่บริเวณลานโพธิ์ เพราะข้าฯจำตึกและต้นไม้ที่แขวนคอได้

ส่วนผู้แสดงจะได้แสดงตั้งแต่เมื่อไหร่ข้าฯไม่เห็น แต่ข้อความที่ลงในหนังสือพิมพ์อธิบายรูปภาพบอกว่าได้

แสดงในวันที่ ๔ ต.ค.๑๙ ที่ลานโพธิ์ แต่ไม่ได้บอกว่าแสดงเวลาไหน เป็นการแสดงของผู้ชุมนุมขับ

ไล่พระภิกษุถนอม ฯ เป็นความจริง.

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง.

(ลงชื่อ) พรพรรณ ธารานุมาศ พยาน

(ลงชื่อ) พ.ต.ท. [signature] สอบสวน,อ่าน

(ลงชื่อ) ส.ต.อ. [signature] พิมพ์

ในทันทีทันใดนี้ข้าฯขอให้การเพิ่มเติมด้วยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

เมื่อข้าฯได้ดูภาพแสดงการแขวนคอสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชและได้ทราบข้อความใน

หนังสือพิมพ์ดังกล่าวว่าเป็นการแสดงละครล้อเลียนของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาที่ชุมนุมต่อต้านพระภิกษุ

ถนอมฯใน มธ. ที่ผู้แสดงบังอาจเอาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชมาแสดงการล้อเลียนซึ่งเป็นการ

หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ข้าฯรู้สึกในทันทีที่เห็นภาพ ข้าฯมีความไม่พอใจและมีความโกรธแค้นผู้แสดง

และผู้จัดให้มีการแสดง และเรื่องนี้ก็ไม่เกี่ยวกับการขับไล่พระถนอมฯเลย เหตุใดจึงได้พาดพิงไปถึง

สถาบันพระมหากษัตริย์คงจะมีเจตนาอย่างอื่นแฝงอยู่เป็นแน่ ข้าฯรู้สึกว่าผู้แสดงและผู้จัดให้มีการแสดง

น่าจะถูกเจ้าหน้าที่บ้านเมืองจับกุมมาลงโทษในสถานหนักโดยเร็วเพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่างต่อบุคคลอื่น

ต่อไป เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง.

(ลงชื่อ) พรพรรณ ธารานุมาศ พยาน

(ลงชื่อ) พ.ต.ท. [signature] สอบสวน.อ่าน

(ลงชื่อ) ส.ต.อ. [signature] พิมพ์

พรพรรณ ธารานุมาศ

กองกำกับการตำรวจนครบาลที่ ๑

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๙

ข้าฯได้สาบานตัวแล้ว ขอให้การเพิ่มเติมต่อพนักงานสอบสวนด้วยความสัตย์จริงดังต่อไป

นี้

ตามที่ข้าฯได้ให้การมาแล้วว่า ในวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๑๙ ที่ลานโพธิ์ได้มีญาติของวีรชน

ไปอดอาหารประท้วงรัฐบาลนั้น จะเป็นใครบ้างข้าฯจำไม่ได้และไม่เคยรู้จักมากก่อน และในวันที่ ๔

ตุลาคม ๑๙ ตอนที่ข้าฯเห็นผู้ชุมนุมที่ลานโพธิ์แสดงละครล้อเลียนเป็นพระภิกษุถือปืนยิงกราด และมีคนบาดเจ็บดังที่ให้การมาแล้วนั้น ผู้แสดงและผู้จัดให้มีการแสดงละคร ข้าฯไม่ทราบว่าเป็นใคร เนื่องจากข้าฯเห็นแต่ไกล ไม่ได้เข้าไปดูใกล้ ๆ และผู้จัดให้มีการชุมนุมข้าฯก็ไม่ทราบว่าเป็นใคร เนื่องจากผู้จัดให้มีการชุมนุมมักจะไม่ปรากฏตัว แต่ได้ยินเครื่องขยายเสียงประกาศอ้างชื่อ อ.ม.ธ. บางครั้งก็ประกาศชื่อศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ข้าฯจึงเชื่อว่าผู้ที่เป็นหัวหน้าจัดให้มีการชุมนุมจะต้องเป็นนายก อ.ม.ธ.ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งในขณะนั้นได้แก่ นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ และข้าฯยังได้ยินเครื่องขยายเสียงประกาศว่าสภานักศึกษาจะเป็นผู้รับผิดชอบนักศึกษาที่ไม่เข้าห้องสอบ ก็หมายถึงนายวิเชียร โรจนวรรณ กับพวกที่เป็นกรรมการสภานักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ สำหรับกรรมการสภานักศึกษาชุดเดียวกับนายวิเชียร โรจนวรรณ ข้าฯไม่ทราบว่าเป็นใครบ้าง รายชื่อกรรมการสภาจะมีหลักฐานปรากฏอยู่ที่มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะที่ อจ.นงเยาว์ ชัยเสรี ซึ่งดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร และผู้ที่ขึ้นมาทำการขัดขวางไม่ให้ผู้ที่ประสงค์จะเข้าสอบไล่ได้เข้าห้องสอบและเป็นผู้กอความรำคาญโดยใช้มือทุบประตูห้องสอบจะเป็นใครบ้างข้าฯมองไม่เห็นตัว เนื่องจากข้าฯอยู่ในห้องสอบแต่ข้าฯได้ทราบจาก อจ.สุวรรณี อุดมผล ซึ่งทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยนอกห้องสอบแถวบริเวณหน้าห้องสอบของทุกห้องในตึกชั้นที่ ๒ เป็นผู้เล่าให้ฟัง อาจารย์ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ดูแลความเรียบร้อยหน้าห้องสอบจะมีอยู่ทุกชั้นของตึกที่สศษ เป็นสถานที่สอบไล่ ซึ่งจะเป็นอาจารย์คนไหนบ้างข้าฯจำไม่ได้คงจำได้แต่ อจ.สุวรรณี อุดมผล เพียงผู้เดียว

อาจารย์ที่เป็นกลุ่มฝ่ายขวาได้ร่วมมือกันต่อต้านการกระทำของ ดร.ป๋วยฯ นายเสน่ห์ ฯ กับพวกที่เป็นฝ่ายซ้ายให้การสนับสนุน อ.ม.ธ. ดังที่ข้าฯให้การมาแล้ว มีหลายคน วิธีต่อต้านของข้าฯกับพวกใช้วิธีการพิมพ์เป็นหนังสือแผ่นปลิวมีข้อความต่อต้าน ดร.ป๋วย กับพวก แล้วแจกให้อาจารย์ทั้งมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาบางคนที่ทราบชื่อและที่อยู่โดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ และยังได้ส่งไปให้หนังสือพิมพ์รายวันที่เป็นฝ่ายขวา ได้แก่หนังสือพิมพ์ ดาวสยาม บ้านเมือง สยามมิส เสียงปวงชน และชมรมวิทยุเสรี เพื่อให้กระจายข้อความที่ข้าฯกับพวกได้เขียนต่อต้านไปสู่ประชาชนอย่างกว้างขวาง และในวันนี้ข้าฯได้รวบรวมเอกสารดังกล่าวเท่าที่ยังมีเหลืออยู่มามอบให้พนักงานสอบสวน เพื่อประกอบคำให้การของข้าฯด้วยแล้ว ข้าฯได้เซ็นชื่อกำกับไว้ในเอกสารที่นำมามอบทุกฉบับ ข้าฯกับพวกได้เริ่มทำเอกสารต่อต้าน ดร.ป๋วย กับพวกเป็นครั้งแรกเมื่อประมาณ ๓ เดือนมาแล้ว เอกสารได้ออกหลายฉบับเท่าที่เหลืออยู่และนำมามอบให้พนักงานสอบสวนมีดังต่อไปนี้

เอกสารฉบับที่ ๑ ได้พิมพ์ชื่อเรื่องว่า " ละครอีกเรื่องหนึ่งในธรรมศาสตร์ "

เอกสารฉบับที่ ๒ ได้พิมพ์ชื่อเรื่องว่า " ใครลวงใครในธรรมศาสตร์ "

เอกสารฉบับที่ ๓ ได้พิมพ์ชื่อเรื่องว่า " แผนซ้อนแผนใน มธ. "

เอกสารฉบับที่ ๔ ได้พิมพ์ชื่อเรื่องว่า " จดหมายจากศิษย์เก่า มธ. "

เอกสารฉบับที่ ๕ ได้พิมพ์ชื่อเรื่องว่า " เสียงแม่โดม "

เอกสารฉบับที่ ๖ ได้พิมพ์ชื่อเรื่องว่า " สมควรจะเป็นอธิการบดีต่อไป "

เอกสารฉบับที่ ๗ ได้พิมพ์ชื่อเรื่องว่า " เฒ่าแผลง "

เอกสารฉบับที่ ๘ เป็นบันทึกของอธิการบดี คือ ดร.ป๋วย มีข้อความรวมแล้วได้ความว่า

(๕๐๐,๐๐๐ ฝ. โรงพิมพ์ตำรวจ ส.ค. ๒๕๑๘)

ใบต่อคำให้การ ของนางพรพรรณ ธารานุมาศ . แผ่นที่ ๙

เขียนกล่าวคำหนิบรรดาอาจารย์ที่เป็นฝ่ายขวา ซึ่งไม่เห็นด้วยและไม่สนับสนุนการกระทำของ ดร.ป๋วย ซึ่งเป็นฝ่ายซ้าย และสนับสนุนการกระทำของนักศึกษาฝ่ายซ้าย ว่าเป็นพวกคนถ่อย คนสถุล และคนอัปลักษณ์ เป็นผู้มีจิตใจจืดชืด

เอกสารฉบับที่ ๙ ได้พิมพ์ชื่อเรื่องว่า " ท่านฆ่าตัวตายเสียแล้ว " ซึ่งมีข้อความคัดค้านบันทึกอธิการบดี (เอกสารฉบับที่ ๘) ลงวันที่ ๒๖/๙/๑๙

สำหรับเอกสารของ อ.ม.ธ.ข้าฯไม่ได้รวบรวมไว้ เป็นความจริง

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

(ลงชื่อ) พรพรรณ อารานุมาศ พยาน

(ลงชื่อ) พ.ต.ท. [illegible] สอบสวน/อ่าน

(ลงชื่อ) จ.ส.ต. [illegible] พิมพ์

พรพรรณ อารานุมาศ